

havde tænkt mig. Forslagsstilleren rejste nu endog Modstand imod den Indrømmelse, der er gjort Regeringen, nemlig Valget af det ene Medlem af de Ni. Der skulde slet ikke være noget Valg, det skulde være en ganske bestemt Mand, saa Regeringen i Virkeligheden blev uden nogen Indflydelse paa denne Nimandskommissions Sammensætning. Naar jeg har fremsat Tanken om, at Regeringen dog delvis skulde vælge Raadet, er det, fordi jeg deler den ærede Forslagsstillerens oprindelige Mening om, at man burde søge og maaske ad den Vej kunde finde en anden Vej end den her foreslaaede. Dersom Sparekasserne selv valgte, kunde Regeringen bedre se bort fra Adgang til at have Indflydelse paa Raadets Sammensætning. Men anderledes stiller det sig, naar det, som her er foreslaaet, bliver Tingene, der skulle vælge, naar det bliver Dele af Lovgivningsmagten, der skulle vælge Raadet. Og der kan jeg ikke nægte, at jeg med nogen Undren hørte det ærede Medlem udtale, at hvis Regeringen kom til at vælge disse Medlemmer, vilde Raadet ikke blive uafhængigt af politiske Forholds Udvikling, medens derimod, naar Forholdstalsvalgmaaden her i Tinget og i det andet Ting anvendtes for at tilvejebringe hele Raadet ved Rigsdagen, vilde Raadet blive uafhængigt af vore politiske Forholds Udvikling. Jeg tilstaar, at det kan jeg slet ikke forstaa eller slutte mig til. Det forekommer mig tværtimod, at denne Kommission da i højeste Grad vilde være udsat for at blive et Udtryk for de politiske Forholds øjeblikkelige Udvikling og Tilstand. Derfor kunde jeg ogsaa tænke mig, at man skred til, at Halvdelen blev valgt af Rigsdagen, Halvdelen af Regeringen, hvis man nu vilde det, men jeg kan ikke indrømme, at der skulde ligge nogen Betyggelse mod politiske Valg ved at lade Rigsdagens Afdelinger vælge i Modsætning til, at Regeringen kom til at vælge.

Jeg har ikke henstillet, at alle Bankers Bestyrelser skulde være valgbare til dette Raad, men jeg har, hvad maaske ogsaa den ærede Forslagsstiller har underforstaaet eller forudsat, kun tænkt paa de Banker, som ere underkastede Sparekasseløven og det Tilsyn, som denne fastsætter. Jeg havde tænkt mig Muligheden af, at naar man gav dem de samme Pligter som de andre Sparekasser, vilde man ogsaa give dem de samme Rettigheder. Men det er i hvert Tilfælde et ret underordnet Punkt, som jeg ikke kan tænke mig, at denne Sag skulde komme til at strande

paa. Nogen bankmæssig Indsigt vilde dog maaske ikke være saa uvelkommen i dette Sparekasseraad, selv om det altsaa blev en ringe Minoritet, der var i Besiddelse af de Kundskaber, som den ærede Forslagsstiller ganske vist ikke anser for at være unødvendige, men som han dog mener ret vel kunde undværes. Jeg tror i Modsætning til ham, at det vilde være ganske godt, om der i alt Fald var Repræsentanter for den Indsigt, som en større Bankbestyrelse maatte antages at være i Besiddelse af. Jeg skal altsaa henholde mig til disse korte Bemærkninger og vil foreløbig gerne hengive mig til det Haab, at der skulde kunne komme noget ud af Forhandlingen.

Forslagsstilleren (Alberti): Den højt-ærede Minister har jo fuldkommen Ret i, at naar jeg tillader mig at fremsætte et Forslag her i Tinget, plejer jeg at have den Opfattelse, at det var et Forslag, som meget nødvendig maatte forandres. Dette staar i Forbindelse med, at jeg selvfølgelig, forinden jeg drister mig til at fremsætte et Forslag til den samlede Lovgivningsmagts Overvejelse, underkaster det den mest dybtgaaende og alvorlige Overvejelse og Undersøgelse, og naar jeg har gjort det, vil den ærede Minister vist ikke regne mig til Last, at jeg derefter ikke er meget hurtig til at komme til den Forestilling, at Lovforslaget burde være helt anderledes. Det er først efter nøje Prøvelse og lang Selvpinsel, at jeg fremsætter Lovforslaget i dets endelige Skikkelse her i Tinget.

Den ærede Minister kunde ikke forstaa min Udtalelse om, at Sparekasseraadet, naar det blev valgt af Rigsdagens to Ting efter Forholdstalsvalgmaaden, ikke vilde komme saa stærkt ind under de politiske Forholds Udvikling som, hvis det skulde vælges af Regeringen. Det forekommer mig, at dette er meget let at forstaa. Hvis Forholdet var det, at jeg foreslog, at Raadet skulde vælges ved Flertalsafstemning i det ene eller det andet Ting, kunde eller maatte selvfølgelig i Tidens Løb de politiske Forhold faa en meget stor Indflydelse derpaa, men naar det skal vælges ved Forholdstalsvalgmaaden og af begge Rigsdagens Ting, er det efter de Forhold, vi hidtil kende her i Landet, usandsynligt, at Forandringer i de politiske Forhold, naar de ikke blive meget store, skulle faa nogen Indflydelse paa Sammensætningen af dette Raad. Den Omstændighed derimod, om vi have den ene eller den anden Regering her i Landet, beror jo